

1877-12-19

Afsender

J. C. Jacobsen

Modtager

Elisabeth Jerichau Baumann

Type:

Brev

Sprog:

Dansk

Afsendersted:

København

Modtagersted:

Rom

Arkivplacering:

Bakkehussamlingen.

### Dokumentindhold

J. C. Jacobsen takker for brevet fra Rom med en duftende rose. Han længes efter Rom og gør sig filosofiske tanker om sin egen vinterhave.

### Transskription

Carlsberg 19 December

1877

Kjære Fru Jerichau!

Det glædede mig meget af Deres Brev at see, at De befandt Dem saa vel efter den lange Reise og at De nu med ungdomsfrisk Sind og ublandet Glæde nyder det herlige Rom.

Deres Glædesudbrud over Gjensynet af den evige Stad giver naturligviis min stadig gjærende Længsel efter det gamle Rom fornyet Styrke, men for Tiden har jeg saa mange og store Opgaver at løse at det ikke kan falde mig ind at tænke paa at tilfredsstille Attraaen efter en saadan Nydelse, men saalænge Længslen dog er parret med et Haab, om end nok saa svagt, bliver Længslen selv en skjøn Nydelse, maaskee skjønnere end Tilfredsstillelsen!

De skal ret have Tak for den Hilsen De sendte mig fra det skønne Syden i Skikkelse af en frisk duftende Rose, som

nu ligger foran mig som Prydelse paa Scipios Sarcophag, der staar paa mit Skrivebord. Indtil for faa Dage siden kunde jeg endnu plukke næsten ligesaa friske Roser i Carlsbergs Have, men de savnede den friske, romerske Duft. Nu maa jeg søge de friske Blomster i mit kjære Pompeji, som jeg er forfængelig nok til at betragte som et lille Digt i antik Stil – men min Skrift er ikke med Pen og Blæk, ei heller med Pensel og Palet, men med Steen, Jern, Glas og Planter. Maaskee er det kun en barnagtig Indbildning, at der er Poesi i mit Pompeji, men selv om saa er, har jeg godt deraf som en Modvægt lige overfor den daglige, prosaiske Virksomhed i det Nyttiges Tjeneste. Saa fortræffeligt som det er at øve og udvikle Forstanden og Opfindsomheden ved Løsningen af alle Slags theoretiske og practiske Opgaver er dette dog ikke tilstrækkeligt til en harmonisk Udvikling af

alle Aandens Evner, men

Mennesket trænger ogsaa til at udvikle Phantasien og Følelsen for det Skjønne og dette opnaaes bedst ved at skabe Noget hvori Phantasie og Følelse finder et talende Udtryk.- Hvor lykkelig maa ikke den være, der som De har faaet den Gave at kunne see og ahne alt det Skjønne i Naturen og Menneskelivet og i rigt Maal at kunne gjenskabe det i forklaret Skikkelse til Glæde for Dem selv og Andre!

Jeg kan forestille mig hvor glad De ogsaa maa være ved at see Deres Søn med gjenvundne Kræfter udvikle sig som en lovende Kunstner og jeg længes efter til Foraaret at see det nye Arbejde af ham, som jeg efter Deres Udtalelse ikke tvivler paa er særdeles vellykket.

Ifølge vor Aftale sender jeg hermed en Anviisning til ham paa 7400 francs i Guld, som han vil kunne hæve hos DHerr Schmidt, Nast & Co i Rom. Medens jeg husker det, vil jeg gjøre

Opmærksom paa at Hovedcataloget til Udstillingen vistnok bliver affattet og trykt før Billedet kommer hertil og at det derfor vil være ønskeligt at han allerede i Løbet af Februar meddele mig eller Akademiet hvorledes Billedet skal benævnes i Kataloget.

Fra min Kone og mine Børn skal jeg bringe Dem og begge de Unge de hjerteligste Hilsener og vi bede Dem Alle modtage vore oprigtige Ønsker om en glad og lykkelig Juul.

Deres med Højagtelse hengivne

J. C. Jacobsen

Naar De seer vor elskværdige unge Ven, Cand. A. Weis bede vi Dem bringe ham de venligste Hilsener fra os Alle.

J

Carlsberg 19 December

1877

Kære Fru Jerichau!

Jeg glædede mig meget af Jans  
Brev og saa, at du besøgte Dem. Saa  
nat og saa den lange Rejse og at du var  
ind i ungdoms ånd. Sind og i blandt  
Glæde i det nye og gamle Rom. I den  
Glæde i det nye og gamle Rom. I den  
nyeste Rom er det især især især især  
glædeligt. Længsel efter det gamle Rom  
for mig og saa Op og saa at laste at  
det det den faldt mig ind at tænke paa  
at tilfredsstillt. Altsaa eller en Saadan  
Bjerg, men saadant Længsel den er  
gaaet ind i Jænk, men ind i det saa smukt  
blinde Længsel den er en Kjæmpe Bjerg,  
maaske Kjæmpe ind i tilfredsstillt!

De skal vel have Tak for den sidste  
de havde mig saa det Kjæmpe Bjerg:  
Bjerg og en faldt, du faldt Længsel, som

en ligger foran mig / om Jorden og  
Scipios Dæmper, der Raar og med  
Krimelent. Lutter for for dage siden  
Lunde jeg endnu i Lunde udfør ligesom  
første Lunde i Carlsbergs Jærn, men de  
saar de den friske, rømmende Duff. Nu  
maa jeg sige de første Clærstus i mit  
Lunde Pompeji, som jeg er forfarvelig  
nok til at betragte som et lille  
Lunde i mit Rind — men min Skrift er  
et med den og Clær, er Jellus med Jellus  
og Jellus, men med Rind, Jærn, Glas  
og Jellus. — Maa den er det den en  
beuaglig Lunde, at det er Jærn  
i mit Pompeji, men selv om Jærn er,  
for jeg Gode den som en Madtag lig  
aarsfor den daglige, proberer Rind  
i det Byllige Jærn. Den forfarvelig  
som det er at den og den den Jærn og  
Opfindelsen og den, Lunde og alle Clær  
Lunde og proberer Opfindelsen er det  
den den den den den den den den den  
Lunde og alle Clær Lunde, men

Mener det loydeligt og jeg vil at indse  
plantation og Løstjen for det Højvæsen  
og dette agter at handle med de Store Neger  
suaer plantation og Løstjen findes at lade  
Løstjen. - Jørgen Lykkelij med det  
dette men, det som de for faerdt den Gang  
at Løstjen for og af den alt det Højvæsen i  
Nationer og Mennesker og i vist Maade  
at Løstjen gjennem det i faerdt det Højvæsen  
det Glæde for den selv og Cudra!

Jeg har forstillet mig som glad de  
og jeg med mig med at den de den  
med gennemindens Løstjen indse det sig som  
en laende Løstjen og jeg loydeligt og  
det Løstjen at den det den Cudra af  
den, som jeg efter den de det Højvæsen  
det Løstjen den en faerdt det Højvæsen.

Udvalgt med Aftale findes jeg som  
en Cudra med det den den 7400 francis  
i Guld, som den med Løstjen den for  
den Schmidt, Nath & Co i Rom.

Inden jeg Løstjen det, med jeg gennem

opmærksomhed på at Jævnkalenderen  
afholdningen mistede hines affald og  
lygte for Læstet, Læstet og at  
det derfor var mere ønsket at den eller  
de i Læstet af Steen og uddelt mig eller  
Academiets Jævnkalender Læstet skal  
benytte i Jævnkalender.

Den mine Læstet og mine Læstet  
jeg havde den og begge de Læstet  
de Jævnkalender Jævnkalender og mi Læstet den  
Alle uddelt som og mig Læstet den  
er glad og lykkelig Jævnkalender.

Den mine Jævnkalender Jævnkalender  
J. C. Jacobsen

Naar den Læstet var alskendigt mine  
Læstet, Cand. A. Weis Læstet mi den  
Læstet Læstet de Læstet Læstet Læstet  
at Alle.

J.